

A koronacsakra - minden, ami gondolat

Utazásunk következő állomása a hetedik főcsakra, mely a fejtetőn helyezkedik el. Színvilága az ibolyaszíntől a fehérig terjed. Ez az ezerszirmú lótusz birodalma, az intelligencia lakóhelye, a végtelen lehetőségek tárháza. Itt jelenik meg minden gondolat, ami információként manifesztálódik, s a megértést teszi lehetővé az ember számára. A koronacsakra szanszkrit neve Szahaszvara. Jelentése: ezerszeres. Mire ide eljutunk, áthaladunk az alsóbb birodalmak mindegyikén. Elültetett magocskánk kibújva a földből a víz, a tűz, a levegő, a hang és a fény elemeken keresztül növekszik, és erősödik, míg el nem éri mindennek a forrását, magát a tudatosságot.

A koronacsakra az Égi kapu, melyen keresztül kapcsolódhatunk a fizikai sík számára nem látható és nem hallható világgal, Önvalónkkal, Isteni Énünkkel. Ebből a világból kapjuk azokat a sugallatokat, amelyek bennünk formát öltenek, s amennyiben hagyjuk magunkat vezetni általuk, akkor élünk a lelkünk terve szerint. Ekkor történnek olyan csodák, amelyek felfedik előttünk a szinkronicitás működését, és megértetik, hogy nem történik semmi véletlenül. Mindennek oka van.

Amikor a koronacsakra alulműködik, akkor valahogy minden elveszíti az értelmét, és felütheti a fejét a haláltól való félelem. Ez az egész csakrarendszert megmozdítja, hiszen a félelem beszűkítve a gyökércsakrát, megakadályozza az energia szabad átáramlását. Az elidegenedés, az unalom, a zavarodottság, a depresszió, az apátia, és a tanulásra való képtelenség jelei üzennek arról, hogy eltávolodtunk a belső magtól, elvesztettük a kapcsolódást, így az életünk céltalanná válik. Ha megpróbáljuk elfojtani a lehúzó érzéseket, súlyos gondolatokat, azok még erőteljesebbé válnak az évek során. Attól a probléma nem fog kioldódni, ha nem figyelünk rá. Ha úgy teszünk, mintha ott se lenne, és lefoglaljuk magunkat mindenféle feladattal, csak annyit érünk el, hogy a baj még inkább feszít, végül pedig megbetegít. A betegség a lélek segélykiáltása: „Figyelj végre Rám!” Mi tehát a teendő? Ha felteszünk olyan kérdéseket, hogy: Mi történik bennem? Mit érzek? Hogy érzem magam? Milyen gondolataim vannak? Mi akadályoz a haladásban? ... nos, ezen kérdésekkel segíthetünk önmagunknak a fókusz át helyezni. Ugyanis, az elakadás addig elakadás, amíg teljesen azonosulunk a felbukkanó gondolatokkal, érzelmekkel. Ám amint meg tudjuk figyelni őket, más minőségünk is feléled. Tanúi leszünk annak, ahogy éppen megéljük az érzelmeket, vagy annak, hogy milyen gondolatoknak adunk energiát. Minél többször gyakoroljuk ezt a szemlélődő figyelmet, annál jobban, és gyorsabban leszünk képesek kiemelkedni a lehúzó érzelmek és gondolatok mezejéből, és annál erőteljesebben tudunk kapcsolódni magas rezgésű Önvalónkkal. Az innen érkező információk segítségével megértjük az összefüggéseket, tudatosságunk élesedik, rálátásunk egyre szélesedik, s mintegy csodálatos, hatalmas festménnyé állnak össze életünk puzzle darabjai.

A koronacsakrához tartozó mirigy a hipofízis, vagy agyalapi mirigy, amely a belső elválasztású mirigyek karmestere. Az ő irányítása alá tartozik minden belső elválasztású mirigy, melyek tökéletes harmóniában való együttműködése a hipofízis összehangoló munkálkodásának eredménye. Bármilyen apró eltérés, kibillenés az egész rendszerre hatást gyakorol, s mintegy dominó effektusként borulhat fel a szervezet harmóniája.

A központi idegrendszer, és az agykéreg is e területhez tartozik. Egy végtelenül bonyolult, mégis teljesen összehangolt működésű rendszer, ami pillanatról pillanatra lehetővé teszi az ember számára a külső világ észlelését, az ingerek ingerületté alakítását, azok jelzéseinek feldolgozását, és értelmezését, és az általuk kiváltott válaszok kivitelezését. Mindig ámulatba ejt az a pontosság, és az az együttműködés, ami az emberi test alkotóelemei között jelen van. Ez nem csupán egy véletlenszerűség eredménye, hanem annak a kézzel nem fogható, mégis mélyen érzékelhető, mindent átható végtelen intelligenciának a megnyilvánulása, ami a koronacsakra birodalmában található.

A szabad tér, a határtalanság érzése segítségül lehet a koronacsakra megtisztítására. Egy magas hegycsúcson, vagy a távoli csillagos égbolt alatt, ahol láthatóan és érezhetően kinyílik a tér átélhetjük ezt a végtelenséget. Kívül a városban, túl a zajokon, alámerülhetünk a csendbe, a koronacsakra zenéjébe. Ilyenkor éber, tudatos lényünk képes érzékelni a szeretet és a harmónia erejét a teremtés minden megnyilvánulásában. Fontos pillanatok ezek, hiszen arra emlékeztetnek, akik vagyunk, s ahonnan érkezünk. Születésünk után még sokáig ebben a határtalan létállapotban léteztünk. A csecsemőknek 9-24 hónapos korukig nem nő össze a kutacsa, így életünk első szakaszát mi magunk is ebben az osztatlan egység tudatában éltük.

Életünk során számtalan helyzetben szerzünk tapasztalatot önmagunkról, és a körülöttünk lévő világról, mely tapasztalatokból építjük fel hitrendszerünk nagy részét. Ha valami rezonál a bennünk lévő elképzelésekkel, akkor annak helye van a világunkban. Ha viszont eltérő attól, amit hiszünk, elutasítjuk, vagy ösztönösen nem veszünk róla tudomást, mondhatnánk, észre sem vesszük. A hitünk határozza meg azt, hogy a végtelen tudatosság és információ teréből mire fogunk fókuszálni, mit hozunk át, és mi alapján éljük az életünket. A hitünk bekorlátozható, de meg is nyithatja bennünk azokat a csatornákat, melyek segítségével egyre több információt lehetünk képesek felfogni a koronacsakra teréből. Hiszen ott van a tudás, a tudatosság, a kérdésekre a válaszok, a problémák megoldási lehetőségei. Egyedül tőlünk függ, hogy mennyire vagyunk képesek megnyílni, és befogadni olyan lehetőségeket is, amikről azelőtt még nem hallottunk, kinyitni olyan ajtókat, amelyek a megszokásainkon túlra vezetnek. Hitünk vezérel akkor is, ha Istenbe, vagy ha úgy tetszik, egy magasabb Intelligenciába vetjük, de akkor is, ha ateistaként abban hiszünk, hogy nincs semmiféle magasabb rendű erő.

A koronacsakra állapotáról üzenő testi problémák pl. a dementia – vagy elbutulás, amikor az idős ember agya elsorvad. Ez emlékezetvesztéssel, a racionális gondolkodás és az ítéletképesség lelassulásával jár. Az idős ember olyan lesz, mint egy kisgyermek, mert élete során nem adott elég teret belső gyermekének. Az epilepszia, az Alzheimer kór, és a Parkinson kór is a koronacsakra kiegyensúlyozatlanságáról ad információt. Minden esetben fontos megnézni, hogy a csakrák egymáshoz képest milyen állapotban vannak. Mennyire működnek harmonikusan, vagy mely csakra/csakrák mutatnak alul vagy éppen túlműködést a többihez képest. A betegségek tüneteinek megértésén túl fontos, hogy a cél a harmóniára való törekvés legyen, hiszen a csakrák kiegyensúlyozott, harmonikus működése nem más, mint maga az egészség.